

2002-14 ISAF (AF01)

Description

International Security Assistance Force (ISAF) var en multinationell styrka i Afghanistan som bestod av FN-dpersonal (största delen, cirka 90 000 personer) som leddes av general John R. Allen. Den följde FN:s säkerhetsrådets uppdrag av FN:s säkerhetsråd

men är inte ett fredsbevarande FN-uppdrag.

FN sanktionerade ISAF i december 2001 via Bonn-avtalet med syfte att säkra Kabul och den närliggande Bagram-flygplatsen från taliban- och al-Qaida-element samt upproriska krigsherrar. Det är en vanlig missuppfattning att ISAF-styrkan är fredsbevarande FN-trupper men det stämmer inte utan ISAF är på ett säkerhetsuppdrag. Vid slutet av 2014 omvandlades ISAF till Resolute Support Mission.

Svenska insatsen i Afghanistan är Sveriges bidrag till den multinationella styrkan ISAF och Resolute Support Mission i det 2015 pågående uppdraget

sedan år 2002; till en bataljon som en underrättelseenhet.

Kontingentens personalstyrka uppgick i februari 2010 till cirka 500 soldater. Förbandet är grupperat på Camp Northern Lights i sydöstra hörnet av staden Mazar-e-Sharif.

I början bestod Sveriges bidrag av en underrättelseenhet, senare övergick bidraget i en enhet för civilmilitär samverkan (CIMIC, Civil Military Cooperation) som verkade kring Kabul och var förslagd på den multinationella Camp Warehouse. Våren 2004 utvecklade Sverige CIMIC-bidraget och bidrog istället med personal till brittisk-ledda PRT (Provincial Reconstruction Team) i olika områden. Den första september 2005 uppgick det svenska truppbidraget till 94 soldater. Under hösten 2005 beslutade riksdagen att förbandet skulle utökas till 200 personer under två år, och att styrkan skulle uppgå till maximalt 375 personer.

Den 15 mars 2006 övertog Sverige ansvaret för PRT Mazar-i-Sharif i norra Afghanistan från Storbritannien. I samband med detta invigdes även *Camp Northern Lights*, som är det svenska högkvarteret, och den svenska styrkan utökades till 273 soldater, av dessa var dock endast ett 30-tal i Mazar-i-Sharif är en del av *Regional Command North – RC(N)*,

Den 13 november 2008 beslutade regeringen att

förstärka den svenska militära närvaron i Afghanistan med bland annat transportflyg, sjukvårdshelikoptrar och fler utbildnings- och samverkansgrupper. Den svenska styrkan i Afghanistan beräknas under 2009 utökas till cirka 500 soldater jämfört 373 i november 2008. I beslutet har regeringen också möjlighet att för oförutsedda ändelser öka den svenska militära insatsen i Afghanistan till 855 soldater mot den tidigare gränsen på 600 soldater.

ISAF ändrade hösten 2009 sin strategi på amerikanskt kommando och uppdraget övergick från till upprorsbekämpning, alltså en väpnad operation. Detta drog sig ur.

Den 1 november 2010 presenterades en överenskommelse

på nio punkter mellan den borgerliga regeringen, Socialdemokraterna och Miljöpartiet om den svenska insatsen i Afghanistan. I överenskommelsen fastställs som ambition att svensk militär inte längre ska ha några stridande uppgifter senast vid utgången av 2014. Istället ska de afghanska säkerhetsstyrkorna kunna leda och genomföra operationer i alla provinser. Detta ska ske genom en ”successiv förändring från stridande trupp till stödjande säkerhetsinsatser”. Vidare fastslås att Sverige även efter ett överlämnande av säkerhetsansvar i landets olika delar fortsatt ska ha ett ”åtagande om internationella insatser för hjälp med utbildning och stöd av Afghanistans

armÃ©, polis och andra sÃ¤kerhets- och rÃ¤ttsorgan”.

I april 2011 invigdes Ã¶ven Camp MonitorÃ i Sheberghan, som Ã¤r framskjuten grupperingsplats fÃ¶r ett skyttekompani. Den 29 december 2011 Ã¶verlÃ¶mnades sÃ¤kerhetsansvaret Ã¶ver provinsen *Samangan* till Afghanistan. Motsvarande kommer att ske med de tre andra provinserna som Sverige verkat i. Ã¶verlÃ¶mnandet Ã¤r ett led av det svenska tillbakadragandet frÃ¶m Afghanistan.

(delvis utdrag ur Wikipedia)

Category

1. Fredbevarande

Date Created

2015/03/11

Author

christian

default watermark